

Nr 372.

Av herrar **Andersson** i Falkenberg och **Karlsson** i Munkedal, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 96, med förslag till arbetstidslag för detaljhandeln m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 96 med förslag till arbetstidslag för detaljhandel m. m. har föreslagits, vad angår förslag till butikstängningslag, att lagen icke skulle äga tillämpning å bl. a. försäljning av tobaksvaror i förpackning samt tändstickor från automat, som är uppsatt utanför butik, där sådana varor saluföras och som handhaves av butiksinnehavaren.

Detta undantag innebär en i och för sig anmärkningsvärd utvidgning av den ingalunda enligt vår mening sympatiska s. k. automathandeln. Enligt högsta domstolens utslag har nämligen handeln med tobak i automatapparat ansetts förbjuden i nu gällande butikstängningslag. (N. J. A. 1927: 658.)

Emot de sakkunnigas förslag om utvidgning av automathandeln att även omfatta tobaksvaror, vilket förslag godtagits av departementschefen, har särskilt socialstyrelsen anfört allvarliga erinringar. Socialstyrelsens framhållande av de sociala och moraliska vådor för det uppväxande släktet, som redan den nuvarande automathandeln innebär och som genom den föreslagna utvidgningen bliva mångfaldigade, förtjäna enligt vår mening allt beaktande.

Det är allmänt känt att tobaksbruket gripit omkring sig bland barn och ungdom. Vi anse att redan nu kan barnen allt för lätt komma över tobaksvaror, särskilt gäller detta de till synes begärliga cigarretterna.

Och trots detta torde det dock, särskilt från de ansvarskännande affärsinnehavarnas sida, vara någon liten kontroll, som på de ungas åtrå efter tobak som njutningsmedel verkar återhållande. Skulle nu bl. a. cigarretter kunna erhållas genom automatapparater upphörde denna återhållande kraft. I stället torde automatapparater redan i och för sig verka lockande på de unga. Den föreslagna utvidgningen av automathandeln att omfatta även tobaksvaror bör sålunda, redan med hänsyn till barnen och ungdomen, icke komma till stånd. Därtill kommer att det torde kunna ifrågasättas om icke även tobaksvaror — liksom andra förnödenheter — skulle kunna inköpas på de tider, då butikerna i allmänhet enligt lag hållas öppna.

Det skäl, som departementschefen anfört för utvidgning av automathandeln på förenämnda område, nämligen att tobaksförsäljning i kiosker åtminstone för närvarande icke kommer att medgivas, kunna vi sålunda icke, med hänsyn till de olägenheter nämnda utvidgning utan tvivel kommer att medföra, anse tillräckligt bärande.

Vi vilja framhålla, att det vore lämpligt att avvakta vilka eventuella olägenheter, som kunna följa därav, att tobaksförsäljning i kiosker icke kommer

att medgivas i nu föreslagna butiksstängningslag innan den mycket omstridda försäljningen av tobak i automatapparater medgives.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att sjätte punkten i andra paragrafen i Lag om tiden för idkande av detaljhandel och viss annan rörelse (butikstängningslag) må erhålla följande lydelse:

§ 2.

6) försäljning av konfektyrer och färsk frukt från automatapparat, som är uppsatt utanför butik, där sådana varor saluföras, och som handhaves av butiksinnehavaren;

Stockholm den 14 mars 1939.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Gustaf Karlsson,
Munkedal.